

paa at nedfætte Bællædningspengene til 2  $\beta$  daglig, men er meget mere tilbøjelig til at sætte dem op til 4  $\beta$ . — Der er i Lovudkastet foreslaaet, uden at dertil er stillet noget Endringsforslag, at de beredne Militaire skulle have 1  $\beta$  mere om Dage end andre. Dette anseer jeg forresten for temmelig Lidt, jeg kunde have ønsket, at det var sat til endnu 1  $\beta$ , ikke fordi jeg mener, at det er dyrere for dem at leve end for de Andre; men naar man kjennder til, hvad der gaaer med for dem mere, end for de andre til Pudserequisiter, tror jeg, man maa indrømme, at de neppe slippe under 2  $\beta$ . om Dagen dertil. Det er ikke ubethydeligt, hvad de bruge i saa Henseende, og det maae de affee Penge til af deres Lønning, da de absolut skulle have det for at kunne holde deres Ting i god Orden. — Forslaget under Nr. 11 om at borttage det Tillæg, som Veridere og Gymnasitklærere hidtil have haft, kan jeg ikke stemme for. Vel kan det være saa, som den ærede sidste Taler bemærkede, at Veridere og Gymnasitklærere kunne have privat Fortjeneste; jeg siger: „kunne have“, thi det er meget forskjelligt paa de forskjellige Steder, hvor de ligge; paa mange Steder er der ingen Velighed for dem til at have det, og det maa erindres, at disse to Bestillinger ikke ere nogen overordentlig behagelig Forretning. Ingens Lemmer, og man kan endogsaa sige Liv, ere mere udsatte end Veridernes; at dressere Heste er ikke et saa overordentlig rart Arbejde; for de Mænd eller Karle, der have Lyst dertil, kan det være behageligt, men Enhver veed, at han derved altid udsætter sig for nogen Risiko. Jeg tror derfor, at det er Synd at misunde disse Mænd de 2 Rd. om Maaneden, som de hidtil have faaet mere; det løber dog i alt Fald ikke op til nogen stor Capital. — Naar der er talt om den mindre gode Behandling, Soldaterne faae, da skal jeg ikke gaae ind derpaa. Man kan tage hvilkensomhelst Samsundsclasser, om jeg maa kalde de underordnede Befalingsmænd saaledes, som man vil, saa vil man altid finde, at der undertiden i samme foregaaer Noget,

som ikke er rigtigt; men at trække det frem her paa den Maade, som steet er, troer jeg, er at gjøre Ondt værre. Der er, efter min Mening, ganske andre Veie, ad hvilke man kan see at hemme dette Misbrug. Jeg kjennder det kun altfor godt, jeg har selv været Soldat og veed derfor meget godt, at det kan foregaae; jeg vil ikke sige, at det er uundgaaeligt, men at afværge det heelt bliver maastee et noget besværligt Arbejde. Det har særligt forundret mig at see det fremdraget af et Par ærede Medlemmer, thi da kom jeg uvilkaarligt til at tænke paa, at man skulde gribe i sin egen Varm og see, hvorledes man undertiden selv er tilbøjelig til at handle. Man kan sige: Ja, jeg betragter nu Friheden paa denne Maade; men jeg kan ikke sige Andet, end at det forundrer mig noget at see dette Spørgsmaal blive saa stærkt fremhævet af de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen) og Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen).

**Svar:** Jeg kan, mine Herrer, ikke nægte mig den Fornøielse noget at imødegaae de to ærede sidste Talere, og jeg maa tilstaae, at deres Fremtræden her for mig har været en saa grundig Kritik af deres hele Stilling til Hærvæsenet, som vel kan tænkes. Lad os ret lægge Mærke til, hvad det er for Grunde, de have anført for ikke at kunne gaae ind paa disse Idealer, som de kalde dem, vi her have opstillet, og som de beklage, at de ikke kunne være med til. Hvorfor kunne de ikke gaae med? Veien staaer dem aaben, og finde de, at det er Idealer, hvorfor gaae de da ikke med os paa denne smukke Veie? Vi have ikke Naad dertil, siger min ærede Nabo tilvenstre (K. Pedersen), men det er det, der lyder saa kosteligt i mine Øren. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) sagde, at Udgiften vøgede op til en uhyre Sum, men lad os lægge Mærke til, paa hvem den falder. Det ærede Medlem skulde have sagt, at der vilde fremkomme en